

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΠΕΡΡΕΪΑ

Έκδοσις ενδραχμή προπλ. φρ: 3. Διὰ τὸ ἔξωτερον 5,50 μετὰ τοῦ Παραφολίου.

ΕΤΟΣ ΠΕ'. — Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰουνίου 1893. — ΑΡΙΘ. 6.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΘΥΜΗΡΗ.

Οἱ συνήθως φερόμενοι μετὰ τῶν ὑγίων οὐ γίνονται ὑγιεινότεροι, ὡς μετὰ τῶν ἰσχυρῶν γίνονται ἰσχυρότεροι. Πάν ὅμως συναναπτύσσονται μετὰ δικαίων, σωφρόνων καὶ ἀγαθῶν γινόντων τοιοῦτων (Ἀριστ. πρ.)

Τὸ δάκρυ εἶσι χάρισμα εἰς διατήρησιν τῆς υγιείας τῶν ὀφθαλμῶν, καθιστῶσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός ἐπὶ τῶν ἐπιθημάτων, καὶ ἀνακλίνουσι τὰς κινήσεις τούτων. Ὅταν ὅμως ὡς πρὸς, ἐμποδίζουσι τὴν εἴσοδον τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός, καὶ ἐπιφέρουσι ἐρυθρότητα καὶ ἐρεθισμόν τῆς ἐπιφανείας τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἡ πέψις τῶν τροφῶν γίνεται ἐλαφρώτερα, ἂν τις κοιμᾶται εἰς τὸ ἄριστον πλάγιον ἐπὶ ἡ ἢ ἰ ὥρας, μεθ' ἧς δύναται νὰ κοιμᾶται εἰς τὸ δεξιόν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀσσύριοι καὶ ἄλλοι Ἀσιατικοὶ ἔστρωον κεκλιμένοι εἰς τὸ ἄριστον πλάγιον περὶ τὴν τράπεζαν, ἔχοντες τοὺς πόδας ἐπιτεινωμένους ὀπίσθεν τοῦ προσκαλιζομένου, ἐλάμβανον ὡς τῆς τροφῆς διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς. Τοῦτο εἰσῆλθη τὸ πάλαι

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1893.

και παρ' Ἑλλησιν, ἡ δὲ εὐχὴ τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ τραπέζῃ ὁμιλοῦσι τοῦτα. Οἱ ἀγγελοὶ δὲν ἐκλήθησαν σταυροπόδι, οὔτε ἐπὶ γενέτων. Ὅποιον τέρψιν εἰρισκον εἰς τὴν τοιαύτην ἐθιμοταξίαν εἶναι ἀκατανόητον.

Γεννῶνται ἀνθρώποι φέσει μικρότεροι και φέσει μεγαλύτεροι ἀλλὰ και μετὰ τὴν γέννησιν ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀναστήματος ἐξελίσσεται και ἐκ τῆς ἀνατροφῆς και ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ και ἐκ τοῦ κλίματος. Ἰσχυροὶ τοῦ σώματος και πρῶτον τρόπου τοῦ ζῆν οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ εἶχον, μεγαλύτερον ἀνάστημα. Οἱ νῦν ἔχου μικρότερον τοῦτο. Τοῦτο ἀπεδίδου τινε; φυσιολόγοι ἐκ τῆς διάδοσιν τῶν σφαιρικῶν νόσων, εἰ ὅποιαι τὸ πάλαι δὲν ὑπάρχον. Οἱ Λακιστριῶνες τοῦ Ὀμηροῦ και οἱ Γερμανοὶ ἐπὶ Ῥωμαίων εἶχον μέγα ἀνάστημα.

Ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ὁ ἀνθρώπος ἔχει τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναστήματος αὐτοῦ. (π. 2.)

Οἱ φέσει μικρότεροι ἀνθρώποι εἶναι οἱ Λάκιονες, οἵτινες κατοικοῦσιν εἰς τὴν κατεψυγμένην ζώνην τῆς ἡμισφαιρῆς και τῆς Σιβηρίας, και οἱ Ὀπτεντόται, οἵτινες κατοικοῦσιν εἰς τὰ ἐλάδη και θερμότερα κλίματα τῆς Ἀφρικῆς, ὅθεν ὁ Κέλτος ἀεὶ γυγεται Ἀσπότερα τὰ ἔθνη ταῦτα ἔχον, φρεσὶ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην ἔθνεσιν. Ὁ Ὀμηρος ἀναφέρει ταῦτους, εἰσάγοντας εἰς τὴν ἀπόστασιν μέγα τῆς Αἰγύπτου πλοῦτον τῶν Πλακων, τοῦ ὁποῦτος, ὀνομάζει πυγμαίους (Ὁ. 1, 5). Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι ἐνθα οἱτοὶ οἰκοῦσι και οἱ ἵπποι μικρότεροι εἶσιν. Ὁ Στράβων λέγει ἣτι εἶσι τρισπίθων και πεντασπίθων. Τοιαῦτοι εἶσιν ἐν γένει οἱ ἐν βορείοις τόποις εἶσι, δὲ βραχύβιοι. (Στρ. Α. 3).

Ὁ σωματικὸς ἀρραχόμενος ἐν καθαρῷ ἀέρι γίνετα εὐτραφὴς. Ἔχει μείζονα τὴν ζωτικὴν θερμότητα, τοῦς μὲν ὀγκωδεστέροις και ἐλαττωτέροις. Ὁ Λαβουζιέρρος, ὁ ὅμοια ὑπάρχεις τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ἀπαναστάσεως, ἀπελόγησεν ὅτι νέος νῆπις και ἐν ἀναπαύσει κατακλίσκει ἐν μετ' ὅρα περί τῆς 24 λίτρας ὀξυγόνου ἐν ἡ ὁ κύτις νέος νέσται; μέν, ἀλλ' ἀρραχόμενος σωματικῶς κατακλίσκει 63 λίτρας ὀξυγόνου.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ἡ κατὰ ἔτη αὐξήσις τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου γίνετα:

ἀπὸ γενέσεως μέχρι 1 ἔτους	κατὰ 20 ἑκατοστόμια
» ἐνὸς ἔτους μέχρι 2 ἔτων	» 3 »
» 4 » » 8 »	» 15 »
» 8 » » 14 »	» 30 »
» 15 » » 16 »	» 5 »
» 16 » » 17 »	» 4 »

Κατόπιν γίνετα βραδυτέρα μέχρι τοῦ 20 ἔτους. Κατὰ δὲ τῆς παρατηρήσεως τῶν νεωτέρων ἀπὸ ἔτων 3 ἔως ἡ τὸ σῶμα ἔχει τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους ἐν ὀρίμῃ ἡλικίᾳ.

Ὁ πατὴρ τῆς ἱατρικῆς Ἱπποκράτης λέγει ὅτι ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὰ φαγητὰ πρέπει νὰ ὄσιν ὑγρὰ (ἀφ. Α', 16). Ταῦτα ὀρελῶσι και τοῦς πάσχοντα; ἐκ πυρετοῦ, και τῆς συνειθισμένους εἰς ὑγρὰ τροφῆς.

Οἱ παῖδες δὲν πάσχουσι ἐκ ποδάγρας. Ὅταν ἡ θερμότητα ἔχη θερμότερον τὸ γάλα, τὸ θερμὸν νῆπιον τοῦτο γάλα ὑπέρταται ταχυτέρου τὴν ὀδοντοφυσίαν.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ. Θεραπεία νόσων.

Ὅς ἐν προηγουμένοις εἶπομεν, ἵνα γίνῃ ριζικὴ θεραπεία νόσων, πρέπει ν' ἀραιωθῇ ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ ἡ νοσοποιὸς ὕλη, ἡ τὴν ἵπην κερκίονσα. Ἐάν αὐτὴ προέλθῃ ἐξ ἐπισχέσεως τῆς ἀδήλου διαπνοῆς, ἡ περιττῆ ὕλη, ἡ μένουσα ἐν τῷ διοργανισμῷ, πρέπει νὰ ἀποβληθῇ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ φύσις δὲν ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ τὴν ὑπάρχοντάς; ἐν τῷ διοργανισμῷ, αὐτὴ ἡ φύσις μεταφέρει τὴν περιττὴν ὕλην εἰς τινὰ ἐγγυρὸς ἐπιφανείαν μεμβράνης, τῆς ὁποίας κλῆται τὴν ἐκκρίσιν, ἵνα μετὰ ταύτης ἀποβληθῇ, και ἐξαφανισθῇ ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ ἡ ἐπισχέουσα νοσοποιὸς ὕλη. π. γ. ἐάν ἡ ἐπίσχεσις τῆς ἀδήλου διαπνοῆς γίνῃ ἐπὶ τοῦ θώρακος, ἡ φύσις ἐπαυσιάζει τὴν ἐκκρίσιν τοῦ πλευρικοῦ σάκκου, ἡ τὴν τῶν βρόγχων. Παράγειται ἐκ τούτου συσπόμεναις αἱμαται, γίνετα φλόγιωσις, και ἐκκρίσις πλείων. Ἴνα λοιπὸν ἐπέλθῃ ταχεῖα και ἀσφαλὴς θεραπεία, πρέπει νὰ ἐκλείθῃ και ἡ χειρουργικὴ τῶν πόρων τοῦ δέρματος, και νὰ

ξίση ή έκκρισις τής επιφανείας τής μεμβράνης, έθλα μεταφέρθη ή νοσοποιός ύλη. Λοιπόν επί μέρους τής γούρας τής επίσησεως τής άδύλου διαπνοής επιτεθείωσαν Ιατρικά επαναφέροντα την επίσηθεισαν άδύλον διαπνοήν. ώς έστιν ή άλοιφή άμμωνίας, ή επίθεσις σινκαπισμού, εκδόριον, τή ιδρωτικά κλπ. ή να γίνη επώξις άλλης έκκρίσεως διά καθαρισμών, ή επώξις έκκρίσεως τής βλένης των πνευμόνων δι' άπορριμματικών. Έστωκώς γενέσθη χημική ειδικών Ιατρικών πρὸς καταστροφήν τής νοσοποιού ύλης, διότι, ώς έρέθη, ή γούρα παθεί την αποβολήν τής διοργανισμῶν δια τούτο αυξάνει τας έκκρίσεις των άλλων ὀργάνων κί δέ ποιούνται έκκρίσεις ούτοι ήλλοιωμέναι κατά ποιότητα, καθίστανται όξείαι και όρεθιστικά.

Αί καταρροϊκαί ποιούνται έκκρίσεις άρχονται συνήθως εκ τής δευτέρας ήμέρας, και κρύνονται άκμάζουσαι την τετάρτην ήμέραν αί δέ εξαθηματικαί άρχίζουσαι εκ των ὀρθολιμών και τής όνης, και λίγουσι την τετάρτην ήμέραν, καθ' ήν παρίσταται τό έξάνθημα, ούτω γίνεται επί τας κακίνας, όστρακιάς κτλ.

Ο βρογχίτης ωσαύτως κρύνεται την τετάρτην ήμέραν, καθ' ήν επεκτείνεται ή φλόγισις εις τούς βρόγχους, και τότε αποτελείται ο συνήθως βρογχίτις. Όταν όμως επεκτείνεται και εις τούς τραχειδείς βρόγχους, τότε γίνεται ο τραχειδής βρογχίτης, όστις ίδιον χαρακτήρα έχει την δύσπνοιαν, διότι αί βρόγχιαι έμφερόνται εκ τής πεπυκνωμένης βλένης.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΑΥΣΕΙΩΝΤΟΣ.

Κωνσταντίνος Χρυσόπουλος έτών 60 κρῖσεως χοιραδική, έδαγκάθη υπό λυσάντος κυνός πρό δύο σελδών μηνών επί πολλών μερών τής δεξιάς χειρός, ίδίως δέ επί των δακτύλων δείκτου και μέσου την πληγήν άμέσως έπληνω διά σάπυρας, και υπεβλήθη υπό τινος άμαθούς ιδιώτου, επαναγγελλομένου τον ξελευσακτήν υπό αστιγρήν διάιταν, έτρονς τροφήν άνευ άλατος, και έντός ούκω έλάβανε καθ' εκάστην ποσιν κόνεως κωνίνης κανθαρίδιου. Τάς δέ πληγάς περιποιείτο δι' άλοιφών πρὸς ίκθιν, αίντες έθεραπεύθησαν έντελῶς κατά την 11 ήμέραν του διαγνώσματος. Μετά δύο ήμέρας επί

τις επουλώσεως των πληγών ήρθάνθη φώξιν καθ' όλον τό σῶμα, και ήμίπα να προσεγγίξη εις τό πύθαινον, ταύτοχρόνως ή ύψις πρὸς φαγγόν και ο ύπνος ήλαττώθησαν μετά τρεις ήμέρας, καθ' ής έξηκολούθει ή κατάσταση αύτη, ήρθάνθη άλγιδόνας επί των πληγών, αίντες επεξεταίνοντο καθ' όλον τον βραχίονα μέχρις όμου υπό την κατάστασιν ταύτην διατέλεσεν ωσαύτως τρεις ήμέρας, καθ' ής όρεξις πρὸς φαγγόν ουδύτως υπήρχε, και υπό διαρκούς άπάνης έταλαιπωρείτο. Κατά ταύτας Ιατρούς επισκεφθείς αυτόν επέθεσεν εκδόριον επί του βραχίονος, μετά ταύτα άφηνε την πρώτην αλόκυσται άποστροφήν κατά του ύδατος και κατά παντός υγρού, τρώων των χειρών, τό δέ ύφος του προσώπου, ήλλοιώθη, έδεικνυεν ότι κατέχεται υπό φόβου, δέν ανείχεται θόρυβον, και ή έλαχίστη ταρχή τον έτάραττεν, ώστε εξήτει να εξέλθη του θαλάμου, κατείχετο δέ και υπό δυσπνοίας, και υπό τινος συσφύξεως κατά τον φάρυγγα, εις ής ένδυσκολούτο πρὸς άναπνοήν, και αί βαρεΐαι όσμαι μέγάλως τον έπύγγιζον, και επηύξανον τά συμπτώματα: ή κατάσταση αύτη κατηνάλετο επ' ολίγον, και πάλιν ανεφαίνετο. Ούτω διεήθε την νόστα, οτε την πρώτην προσκληθείς ο ίδιος Ιατρούς διώρισε ή Ξηρία, αν έκαστον ειχε 1|10 και. Στριγγίνης μετά κόπκων τινών Καροράς, ταύτα έλάμβανε κατά ώραν, άλλ' ουδέν τό αποτέλεσμα. ή κατάσταση ήρχισε να χειροτερεύη, διότι πάντα τά συμπτώματα επηύξανον κατ' ολίγον. άλλος Ιατρούς μεταβάς επέθεσεν εκδόριον επί του τραχήλου, και φάρμακον διέταξεν, ύπερ δέν έδόθη. Κατόπιν προσληθείς μετέβην και εγώ.

Εύρον λοιπόν υπό την εκτεθεισαν κατάσταση την πάσχοντα, έγοντα δέ σφυγμών τακτικόν, και τό στόμα πλήρες σιέλου, και ουδεμιές άμφιβολίας ούτας πλέον ότι τό πάθος ήτο λύσσα. άνεδέχθη έφαρμογήν Θεραπειας: έπρότεινα να πήν ολίγον ύδωρ, άλλά ή ιδέα ήρτισε να εξέλθη την άποστροφήν του, και εξήφθησαν πάντα τά συμπτώματα. τῶ έδοικα κάτοπτρον ίνα κατοπτρισθῆ, ήνέχθη τούτο και ουδύτως ήνωχλήθη. μετά ταύτα τῶ έδοικα μίαν άγλιδα σαροδίου, την οποίαν κατ' ολίγον και μετά κόπου έφαγεν όλην. κατόπιν έπανελάβον τούτο ίδόν ότι δύναται να καταπίνη στερεάς ύλης, τῶ έδόθη ανά μιές δραχμῆς Λαυδάνου και Σύνδεχαμ, και θεϊκού αίθέρος ίπυς ενεστέλαζον επί τεμαχίων ζαχαρόν, και ούτω κατ' ολίγον έλαβεν άπαν τό ποσόν μενά τινας ώρας επανελθόν εύρον την αύτην κατάστασην δίγως να δειχθῆ ή ενεργεια του φαρμάκου. ο πάσχον

μοί εἶπεν ὅτι κισθάνεται πρὶ ἡμερῶν ἑλκεν τινα ἐπὶ τῆς γλώσσης παρατηρήσας ταύτην εἶρον δὴν μικρὰ ἑλκεν ὅσον φακῆς μέγεθος ἐκ-
τέρωθεν τοῦ χαλινῶς τῆς γλώσσης καὶ ἕτερον φυματώδες ἐπὶ τοῦ
μέσου τῆς γλώσσης πυρακτώδες ἀμέσως σίδηρον ἐκκυτάριασιν ἐκ-
νυκτωμένως τιώτα, ἀποδεχομένου τοῦ πάσχοντος τὴν ἐργασίαν,
οὕτω πόνον ἐκφορῶντος ἐκκυτάριασιν δὲ καὶ τὴν μεγαλύτερην ὀ-
λὴν τῆς χειρὸς.

Μετὰ ταῦτα διέταξα ἀνὰ μίαν ὁρ. Λαυδάνου τοῦ Σιδωνίου
καὶ θεϊκοῦ αἰθέρος μετὰ 20 κόκ. ἑξειδίον ψευδαργύρου ὑπερ
ἐλαθε ταχίως. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ἔσφυγμός ἐράγη ταχίως
ρος, ὁ δὲ πάσχων εἶχε καλλίτερον ἀνάγχο τοῦ σπληνὸς τοῦ
καπνοῦ, καὶ ὀλιγώτερον ἔσφυγμός τὸν ἀνισόγειν ἢ δυσπνοια
καὶ αἱ ἐξάψεις αὐτῆς ἦσαν ἡλαττωμέναι οὕτω διατῆθε τὴν
νύκτα ὀλίγως ἄνωγ νὰ ἐπέλθῃ ὕπνος. Τὴν πρώτην ἡμέραν πύ-
πτως, ὁ πάσχων ἐξέφρασαν ἀγνωμοσύνας διὰ τὴν καλλίτερον τὸν
ἔσφυγμός τῶν χειρῶν ἔπαισε, τὸ πρόσωπον εἶχε ἥσυχον, καὶ οὐκ
βλέμμα παραδοσιασμένην ἤθλανετο δὲ δέψαν, ὅτε ἐμύρζεας τὸν δάκτυ-
λόν του ἐν ὕδατι, ἔθεσε τοῦτον ἐν τῇ γλώσσῃ, καὶ οὐδὲν ἀποστραφῆς
ἤθλανετο, τὸ ποσὸν ἄνωγ τοῦ ὕδατος τὸν ἑστράτευε, τότε τῇ ἐδέθη ἀνὰ
μία καὶ ἡμίσεια ὁρ. Λαυδάνου τοῦ Σ. καὶ Θ. αἰθέρος μετὰ 30 κόκ.
ἑξειδίον ψευδαργύρου ὑπερ ἐλαθεν ὡς καὶ πρὶν.

Κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἢ αὐτὴ κατάστασις ὑπῆρχεν, οὐδὲνως νερ-
κωσις, δέψα ὅμως ἀνεφάνετο ζωηρότερα, ἢ δύσπνοια ἐξῆκολοθη, καὶ ἔ-
σφυγμός τακτικός. Τῇ ἐδέθησαν τότε 3 κόκ. ἐκχυλίσματος σταχυ-
μονίου, καὶ μετ' ἄλλοις τμήματι Νιτρικῆς ποτάσσης περὶ δὲ τὴν δει-
λὴν ἢ δύσπνοια κατέκλυον, ἢ δέψα ἡλαττώθη, ἀλλὰ τὸ περισσεῖον
τῆς σιελώδους ὕλης διετηρεῖται ἐκκρίνεται δὲ εὐδιάθετος, καὶ κατὰ τὴν
νοῦν συγκαχυμένως τὸ ἑσπέρας ἐδέθη ὑπὸ κλύσμα 50 σ. Λαυδ. τοῦ
Σιδ. 50 σταγ. θεϊκοῦ αἰθέρος καὶ 2 κόκ. ἐκχυλ. σταχυμονίου, ἢ
νῶς παρῆλθεν ἐν ἥσυχῃ ἀνωγ δὲ ὕπνου. Τὴν ἐπιούσαν παρακάνη
τὴν πρώτην κατέχευε ὑπὸ ἀνασχυίας, εἶχε ζωηρὰν τὴν φακταίαν,
ἐπεβήκει νὰ πῆ ὕδωρ, προσεπάθει, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο, σφυγμοὶ
τακτικόν, ἀτονον, εἶχε διάθεσιν πρὸς ἐμετόν ἢ σιελώδης ὕλη ἐφαί-
νετο περισσοτέρως ἐλεγεν, ὅτι κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀποθνήσκαι τὸ
ἐγένετο ἐντριψί, ἐπὶ τῆς καυλίας 20 σταγόνων ἐλαίου κρόττου ὑπὸ ἄ-
λοιφῆν καὶ τινα στήγματι αὐτοῦ ἐπετέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀφροδῶνος, με-
τ' ἄλλοις ἐπέθηκε μία ἐκκένωσις, ἐν ᾧ πρὸ 48 ὥρων ἑστρεῖτο ταύτης.

οὐδὲν ἀνεφάνη ἤθλανετο ἐπὶ τῶν ἐντέρων οὕτω παρῆλθε καὶ ἢ νῶς
τὴν ἐπιούσαν, Σάββατον, εἶχεν ὡς καὶ πρὶν ἀλλὰ κατὰ τὴν μεσημ-
βρίαν ἀνεφάνη, πάλιν ἐξάψεις ἐξήγει νὰ ἐπέλθῃ τῆς ἐκκρίσεως ὅτε, γρατὰ
τις ἐπέμυσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ποσὸν ὕδατος, ἥσυχος ἐκκρίσεως
ταχίτερον. Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ἢ παραφροσύνη ἐπέμυσσε, καὶ
ἥσυχος κατέλαθεν αὐτόν, ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, μὴ ἀνε-
γόμενος νὰ εἶδῃ ἄλλο παρὰ μόνον τὸν μακρὸν, πρὸς δὲν παραπονεῖτο
διὰ τὴν πράξιν δὲν ἀνάγχο πλέον, οὐδὲν νὰ ἤσυχος εἶς ἢ σπῆμα,
περὶ τὴν δειλὴν τῶ ἐγένετο κλύσμα, ἐξ. 1 κόκ. ἐκχυλ. Νύβαλίας,
1 ἐκχυλ. σταχυμονίου καὶ 40 σταγ. Λαυδάνου τοῦ Σ. 40 σταγ. νι-
τρικῆς ποτάσσης μετὰ 20 λεπτά ὥρας ἐπέθηκε κατὰ πρῶτον τῆς ἀνα-
σχυίας, καὶ μετὰ τὸ μεσηνῆσιον ἤθλανετο καλῶς ἔχοντα ἑαυτόν.

Τὴν πρώτην τῆς Κυριακῆς διετέλεσεν ἥσυχος, ἀλλὰ ἐφαίνοντο κατὰ
στιγμὰς σημεῖα τινα παραφροσύνης· σιελώδη ὕλην οὐδὲνως σιελῆν
εἶχε, δέψα ὡσαύτως, οὕτε ἥσυχος δύσπνοιας· τῷ ἐδέθη ὀλίγως οἶνος,
ὡς περ ἔπειν εὐκόλως, καὶ ἔφαγε καὶ ὀλίγον ἄστον. Ἀλλὰ περὶ τὴν
δειλὴν ἀνεφάνη πάλιν ἐξάψεις πρὸς παραφροσύνην καὶ τότε πάλιν
τῷ ἐγένετο κλύσμα ἐκ 3 κόκ. ἐκχυλ. σταχυμονίου, 30 σταγ. Λαυδάνου
τοῦ Σ. καὶ 50 νιτρικῆς ποτάσσης· ἀλλ' οὐδὲν ἀποτέλεσμα, οὕτω
παρῆλθε καὶ ἢ νῶς· τὴν πρώτην τῆς δευτέρας ἢ παραφροσύνη ἐφαί-
νετο, δὲν ἐγνώριζεν εὐκόλως τοὺς οἰκτίους του. Οὕτω παρῆλθε καὶ
ἢ ἡμέρα αὕτη τὴν δὲ ἐπιούσαν νύκτα ἀπέπνευσεν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων συμπτωμάτων ἐξάγειται ὅτι τὸ μύλοισμα
τῆς νύκτος, εἰθὲν εἰς ἀμεσον ἐπαχθὴν μετὰ τὴν ἡμέραν διὰ τῆς πληγῆς,
διετέλεσεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐπωκόθη ἔλατ μέγρις ὅτ' ἐπικολοῦθ ἢ πληγῆ,
ἢ δὲ ἐσχυρὰ τῆς ἐπιούσεως ἐδείχθη διὰ τῆς αἰσθησεως τοῦ ψύχους·
μετὰ ταῦτα τὸ δηλητηρίον ἀναχωρήσαν ἐκ τῆς πληγῆς διετρεῖε διὰ
τῶν νεφρῶν τῆς χειρὸς, ἐκ δὲ τούτου καὶ αἱ ἀλγυδιῶδες ταύτης
δαλθῶν τὰ τῆς χειρὸς, μετέβη εἰς τὸ θωρακικὸν νεφρὸν, ὅτε καὶ ἢ
ὕδατος ἀνεφάνη· ἐνεπέθεν διεδέθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὅτε καὶ τὰ
ἐγκεφαλικὰ φαινόμενα ἐφάνησαν οὕτω δύναιτο τις νὰ συμπεράνη
περὶ τῆς προόδου τοῦ πάθους· αἱ δὲ παρὰ τὸν χαλινὸν τῆς γλώσσης
ὀδύνηται βλαστάνουσιν ἅμα τὸ μύλοισμα διαδοθῆ, ὡς γίνεται εἰς
τὰ σφυλιτικὰ ἑλκεν τ' ἀναφανίσματα ἐν τῷ φάρυγγι.

Πάντες σχεδὸν οἱ ἰατροὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ πάθους τοῦτο εἰς τὸ
νεφρῶδες καὶ παρὰ πάντων ἢ θεραπεία αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς ἀδύνα-

τας μάχι τοῦδε διὰ καὶ συγχωρεῖται πᾶσα ἔλλογη; θεραπεία θαι-
ματικῆ. ὑπὸ τὴν εὐνοίαν τῆς νευρώσεως ἢ νευροπάθειας; καὶ γὰρ
διουθύνωμεν τὰ τῆς θεραπείας μέσα, τὰ ὅποια ἤμεις, ἢ καὶ ὑπὸ
δόσιν μεγίστην, οὐτε τὰ τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας φαινόμενα ἐξερ-
ρόν οὔτε θεραπείαν ἐπιθυμητήν· μόνον τινὰς ἐλαττώσεις τῶν συμ-
πτωμάτων τῆς νόσου ἐπέφερον. Λέγει ἄλλοις ἰδέα ὅτι πιθανόν ἔσται
τι ἀποτέλεσμα αἰσίων, ἐάν ἀπ' ἀρχῆς ἐγίνετο γρήσι προσήκοντα
τῆς τοιαύτης θεραπείας. Οὐδὲν ἐν τῇ ἰατρικῇ πρέπει ἢ περιμένει
διήτι πολλὰς τὰ μικρὰ ἀποτελέσματα, ἀσφαλῶς μεγάλων καὶ
ἐπιφελῶν ἐφαρμογῶν παρέχουσι.

Ἐκαστον πάθος, ὡς ἐν προηγουμένοις εἶπομεν, ἔχει ἴδιον φάρ-
μακον πρὸς θεραπείαν, δι' οὗ καταστρέφεται ἢ παράγεται ἢ τὴν
νόσον εἰσέτι ὁμοίως δὲν εὐρέθη τὸ ἀντιδοτικὸν κατὰ ἐκάστην νόσον διότι
ἄλλο ἢ ἐπιστήμη ἐνσχολεῖται εἰς τὴν εἴρεσιν τῶν μικροζωδίων, τὰ
ὅποια παράγουν τὴν νόσον, δὲν ἐπασχολεῖται εἰτέτι καὶ εἰς τὴν
εἴρεσιν τῶν φαρμάκων ἐκείνων, τὰ ὅποια καταστρέφουσι τὴν νόσον.

Μέχρι τοῦδε εἰσι γνωστὰ τὰ ἀντιφάρμακά τινων νόσων· π. γ. τὸ
ἀντιφάρμακον τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ εἶναι ἡ κίβινος καὶ ἡ κιν-
νίνη· τῆς σφιλιδος ὁ ὑδράργυρος καὶ τὸ ἰώδιον, τὸ ὅποιον κατὰ-
στρέφει καὶ τὰ μικροζωδία, τὰ ὅποια ἐμφωλεύουσιν εἰς τὰ λευκὰ
ἀγγεῖα. Τὸ ἀντιμῶνιον καταστρέφει τὰ ἐν τῆς ἐπιπέσεως τῆς ἀθί-
λου διακνοῆς παραγόμενα μικροζωδία, ἐπιμένως; θεραπείαι τῶν
ἐν τοῖσιν προερχομένων, πνευμονίαν, βρογχίτιδα, πλευρίτιδα κλπ.
βακτηριασμοῦ, ἀρθρίτιδα, νεφρολίτιδα κλπ. Ἡ νάρδος, ὁ θεικῆς
αἰθέρ, τὸ ἄξιδιον τοῦ ψευδαργύρου, ἢ βρομιτύχος πότωνα κλπ.
Πάντα ταῦτα καταστρέφουσι τὰ ἐπὶ τῶν νεύρων μικροζωδία.

Τὸ ἀκίνετον ἐκπυλᾶνει τὴν ἀθίλου διακνοὴν καὶ τὴν ἔκκρισιν
τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὸ κίβινον, ὁ ὑασκύνιμος, ἡ εὐθάλια (βελλαδόννη) ἢ
τὸ στραξιμῶνιον, ὁ μανθραγύραξ, ἢ νεοστιανή, δια-
στέλλουσι τοὺς κήριους καὶ διευκολύνουσι τὴν ἀποπομπὴν τῶν το-
σοῦτων μικροζωδίων. Τὸ δὲ στραξιμῶνιον ἐνεργεῖ εὐκρίτην
ἐπὶ τῶν ἀνευρομυϊκῶν νεύρων.

Ἡ στραξιμῶν ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ ἐπὶ τῶν
μυῶν.

Τὸ κρόροδιον ἐνεργεῖ εἰς ἀνευρομυϊκῶν διὰ καταστρέφει τὰ
τῆς σήσεως μικροζωδία. Κατὰ τὴν Γαλιανὸν ἔσται πρόμακτα καὶ
ἐπὶ σφοδρῶν μένουν ἄσπασα.

Τὸ ἡλεστρόπειον (ἡλιος λαγύμανον) καταστρέφει τὰ ἐν τῇ
ἐπιπέσει εἰσέτι μύσηματα.

Τὸ κρόροδιον ἐν γένει καταστρέφει τὰ νοσητικὰ μικροζωδία,
καὶ προσβάττει ἐκ τῆς κολλητικότητος τῶν νόσων.

Τὰ κατὰ τῶν δηλητηρίων ἀντιδοτικὰ φάρμακα καλοῦνται ἄλλεξι-
φάρμακα, ἐπιανεργεῖσι γὰρ καὶ διότι καταστρέφουσι τὴν δηλη-
τηριώδη ὕλην ὡς καὶ τὸν ἐξου τῶν ἰσθίλων ζώων. Τοιαύτη εἶναι ἡ
ἰδέα τοῦ Γαλιανοῦ (π. παρ.). Τὰ ἄλλεξιφάρμακα προσήκοντα ἢ ἐκ
γῆρας οὐτῶν ἢ ἐκ τῆς ὀπῆς τοῦ λαοῦ, ὡς καταστρέφει τὸν
ἐπὶ τῶν ἰσθίλων ἄσπασ, ἢ ἐκ ζώων ὕλων, ἢ ἐκ ὀφθαλμῶν.

Ἐἴναι δὲ περιεργον εἶναι τινὰς τοῦ τῶν ἰσθίλων ζώων καταστρέφου-
σιν ἄλλων ἰσθῶν· π. γ. τὸ μέλας τοῦ διαλείποντος ἰσθίου πυρε-
τοῦ καταστρέφει τὸ τῆς λώδης (ἐλαφαντισμοῦ τῶν Ἰλλυθίων). Ἡ
δυσμαλὴ καταστρέφει τὸ τῆς ἀθίλου μύσημα αἰσίων ἢ τοῦ, ἢ τῆς
τῶν μελισσῶν καὶ τῶν κωνιάπων καταστρέφουσι τὰ μικροζωδία τὰ
παράγοντα τοὺς βακτηριασμοῦ καὶ βακτηριολίτιδας, τὰ ἐκ τῆς ἐπιπέ-
σεως τῆς ἀθίλου διακνοῆς γινόμενα.

Κατὰ τὴν ἰατρὴν Πισοφίλον ὁ καθάρως διαλείπων γρήσις πυρετῆς
μὴ ὁμοίως ἐπιανεργεῖ ὀργανικῆς ἀλλοιώσεως, προσβάττει ἐκ πολλῶν
νόσων, καὶ φέρει μακροβιότητα. Ὁ δὲ πυρετῆς πυρετῆς ἐνίοτε ἐπι-
πέσει τὴν ἐπιπέσειαν. Καὶ ὁ τεταρταῖος πυρετῆς θεραπείαι τοὺς
σπασμοῦ, τὸ ἀσθμα, τὸν γόνηνον κατάρρον, τὴν διάρροϊαν, τὴν
λευκοπυρίαν, τὴν δυσεντερίαν, τὴν ἐρπητιδίαν καὶ αὐτὴν τὴν παρα-
ρησάντην. Κατὰ τὴν Διοσκουρίδην εἰ ἀπὸ κλίνας κόρυς (κρυαίαι)
κατὰ προίαν ἀνά εἰς λαγυθνήμονος ἐντὸς σταφίδος θεραπείαι τὸν
εσταρνεύον πυρετῆσαν, ἐστραξιμῶνιον διαλύουσι τὸν ὑστερικὸν
παγρῶν (τὸν ὑστερικὸν κόμβον). Τὸ δὲ σθρον καταστρέφει τοὺς ἰσθῶς
πολλῶν ἰσθίλων ἐρπετῶν καὶ ἐντόμων.

Ὁ ἰσθῶς τῶν κωνιάπων καταστρέφει τὸν ἰσθῶν τῶν ὀφθαλμῶν. Κατὰ τοὺς
ὑπὲρ ελευθερίας πολέμου τοῦ 1895 στρατιώται, ἀγχοῦς ὑπὸ ἥσους
κατὰ τὴν ἡμιθανῆς. Ἐπιανεργεῖς αἴματος τοῦ ἐγθροῦ, οἱ σύντροφί
του, βίβαντες τοῦτο ἐντὸς ὁμήμων, ἐγκατέλειπον γῆμον, ὡς εἰς

νον άφρατος παρά των έκείθεν διαβαινόντων έχθρών. Την έπιπέσαν οί σύντροφοί του μετέβησαν επί του τόπου να ενταρίξουν τόν νεκρόν πληκιάσαντες έκεί ξυμειναν έμβρόντητοι, εύρόντες τούτον καθέμενον και καλώς έχοντα. και παραπονούμενον ότι καθ' όλην την νόστα σμήνη κοινότητα κατακρήσικαν τό δέμα του.

Εκτό, των ούτω κατασπρεσμένων νοσοποιών μικροζωδάρων ή πάργουσι και ήλιι κατασπρέφουσι και αυτή τά έντομα. Τα φύλλα της καρυας φονείονται πάς μούκι των ήππων (άλογουμικε). Ο άνθραξ ήσασύτως θεραπέυεται διά της έπιθέσεως ως κατάπλασμα των φύλλων της καρυας και διά της πόσεως του όπου τούτου, εξαγομένου διά της πίεσεως των φύλλων.

Τό άνθρακικόν όξιδ κατασπρέφει τά μικροζωδάρια τά παράγοντα τόν άνθρακικ. Οθεν πάσα ήλι, έμπεριέχουσα άνθρακικόν όξιδ, θεραπέυει τούτον. Η άνθρακική τινάκος, ή ζύμη της σικίλεως, αί τομάται κλπ. παράγουσιν άνθρακικόν όξιδ ή και όξυλικόν όξιδ. διότι και τούτο συνίσταται εξ άμφ. όξέος και όξειδίου του άνθρακος πάντα ταύτα θεραπέυουσι τόν άνθρακικ.

Τό φανικόν όξιδ κατασπρέφει πάντα τά μικροζωδάρια και αυτά τά ισόβια έντομα, τοξ μύρμηκες, τόν ίον των μελισσών, τόν κηπόη (σκικτόη) όταν επιστήθεται επί του διαγκασμένου καταπαθεί τδ εν τούτων σιδήμα και τόν πόνη. Αί κόρυτες (κορυάι) φονεύονται διά του έγγόματος του λακκού ήφουήλιου, και τόν φύλλον της καρυας.

Η νάρκωος, (βαλεριάνα) ή αλόη, τό όξείθειον του φεδαργόφου, τό βρωμοεισθρον κάλι και πάντα τά άντινευρικα καλούμενα κατασπρέφουσι τά μικροζωδάρια τά παραγόμενα και έμφωλεύονται επί των κέρων ένακα ήθικων ταραχών κλπ.

ΠΑΝΤΟΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ.

Τροχίσκοι (παστέλιαι) έριμηνολωγοί και εύκοιλίαι.

λ. άλιός	κόνικους	20
έξειδίου σιδήρου	δρ.	3
ποιήσον τροχίσκους	»	60

λαμβάνειν άρ' έσπέρας από του δείπνου ανά 5.

Τροχίσκοι κατά της άποφροσής του στόματος και κατά της όξενόσεως του στομάχου.

λ. Διανθοκικίης σάδας	δρ.	8
Κόνικος ξυλόουθρακος	»	8
Σακχαρός	»	8
Διαλύσεις κόμμικος τραγακίνθη:	»	12
Έλαιον ήδύσμου σιγγικατα		10
Ποήσον τροχίσκους		120

λαμβάνειν ανά 2 έως 4 τήν πρωίαν και τό έσπέρας μετά τό φαγητόν.

ΜΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΛΑΒΕΩΣ ΤΟΥ ΜΙΑΣΜΑΤΟΣ ΤΙΝΩΝ ΕΠΙΔΗΜΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ.

Ο Διοφειρέτης κατά μέσον όρον έπιοάζεται έντός 4 ήμερών, σπυήσ όπρηβαίνει πάς 7 ήμέρας. Τό μίκισμα εισχωρεί καθ' όλας της περιόδου της νόσου και επί πολλών καιρών και μετά την θεραπέυην.

Ο Έφροειθεός πυρετός έπιοάζεται έντός 12 ή 14 ήμερών τδ μίκισμα εισχωρεί καθ' όλην την διάρκειαν της νόσου και 14 ήμέρας μετά την θεραπέυην.

Η Ένφλουέντζα έπιοάζεται έντός 11 ή 1 ήμερών και 10 ήμέρας μετά την θεραπέυην.

Κοικίνη έπιοάζεται έντός 14 ήμερών είναι κολλητικη και μετά την άνάρρωσιν.

Η παρωτίς είναι κολλητικη επί τρεις έβδομάδας, ιδίως κατά της πρώτης 3 ή 4 ήμέρας.

Η Οστρακία είναι κολλητικη μέχρι της 7ης ήμέρας από της ήρπύσεως και διαρκεί και πολύ περισσότερον.

Η Εθδλυγία έπιοάζεται εις 12 ήμέρας είναι ιδίως κολλητικη και την έποχην της πύσεως μέχρι της έπιεπιδόσεως.

ΓΑΛΑ ΕΛΑΙΩΣΙΑΣ.

Ἡ Ἐλαιογία παράγει κατ' ἔτος 16.500.000 ἑκατολίτρα ἢ περίπου 14.000.000 ἑκάδας γάλακτος ἀγγελίδος, ἄξια 60 ἑκατομ. γρ. Προέρχεται τούτο ἐξ 600 χιλιάδων ἀγγελίδων καὶ 250 χιλιάδων αἰγῶν.

ΒΡΩΣΙΣ ΣΜΑΡΙΑΩΝ ΙΝΘΥΩΝ.

Αἱ Σμαρίδες τρωγόμεναι ἀνευ πῶν ὀστέων τῆς βράχως παρέχουσι τροφήν εὐπεπτον καὶ εὐάριστον, μετὰ δὲ τῶν ὀστέων τῆς βράχως αἰσθηόμεναι εἴτε τετραγώνται εἴτε ὀπταί ἐπὶ ἐσχάρας, κλπ. καθίστανται δύσπεπτα ἐπιφέρουσι δὺς ὥρας μετὰ τὴν βρώσιν δίψαν καὶ χαλάρωσιν πρὸς τὸ βάλδισμα, ὅπου διαρκεῖ 4 ἢ 5 ὥρας.

Τὸ πλήθρον κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἔχει πύδας 100 (B. 41) κατὰ πλευρὰν τετραγώνου συμφρονεῖ κατὰ τούτο καὶ Ἡσώγιος καὶ Νουίδας· ὁ δὲ Ἴβρον ἀναφέρει ὑπὸ διάφορον ἔκτασιν τὸ πλήθρον, ὡς καὶ ἄλλων μεγάλων μονάδων, διέφερον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ποδῶν κατὰ διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Συνίσταται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου περίπου ἐκ 303 ὀστέων, καὶ ἐκ 500 μυῶν. Τὸ μήκος τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος εἶναι περί τὰ 60 ἑκατοστά τοῦ μέτρου ἢτοι μία περίπου βαπτική πύχη, ἐάν ἀφαιρηθῶσι τὰ ὀστά καὶ μείνωσιν αἱ μῦς καὶ τ' ἄλλα μαλακὰ μέρη τοῦ σώματος, τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σωρὸς χροατώδους ἀμορφος. Τὸ ποσὸν τοῦ αἵματος ἐνδὲ ἐρήθου ηλικίας εἶναι περίπου τὸ πέμπτον τοῦ ὅλου βάρους τοῦ σώματος, δηλαδή ἐάν τὸ σῶμα ζυγίσῃ ἑκάδα· 35 τὸ αἷμα, εἶναι 7 ἑκάδας. Ἡ καρδία ἔχει μήκος

15 ἑκατοστόμετρα καὶ 4 πλάτος. Πάλλει 60 ἔως 70 παλμούς, κατὰ πᾶν λεπτόν ὥρας, καὶ 4,200 κατὰ ὥραν. 100,800 καθ' ἡμέραν καὶ 36,793,000 κατ' ἔτος. Καθ' ἑκάστον σφουγγιδὸν ἐξώθει εἰς τὴ ἐκτὸς περί τὰ 70 γραμμάρια αἵματος, ἢτοι περί τὰ 22 δράμ.

Ὅλον τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται διὰ τῆς καρδίας ἐντὸς 3 λεπτῶν ὥρας. Τὸ μικρὸν τούτο ὄργανον διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἐνεργείας του κινεῖ καθ' ἑκάστην τῶσον ποσὸν αἵματος, ὅσον ἀρκεῖ ἵνα ἀναθῆναι βάρος 300 ἑκάδων.

Οἱ πνεύμονες ἐμπεριέχουσι περί τὰ 240 δρ. ἀέρος· ἀναπνεόμεν κατὰ μέσον ὄρον 1200 φορές καθ' ὥραν. Πνευνόμεν 87,900 δρ. ἀέρος. Ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τῶν βρόγχων ἔχει ἔκτασιν 4 τετραγωνικά μίτρα.

Τὸ μέσον βάρος τοῦ ἐγκεφαλίου εἶναι 420 δρ. τῆς γυναικὸς ὁ ἐγκέφαλος εἶναι συνήθως μικρότερος κατὰ 115 δράμ.

Ὅλα τὰ νεύρα συνέχονται μετὰ τοῦ ἐγκεφαλοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τοῦ βραχίτου μυελοῦ.

Τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται ἐκ τριῶν μερῶν, ὧν ἡκίστη ἔχει πῶχος 1)² ἔως 1)⁴ χιλιοστομέτρων· τὸ δέρμα ἔχει πῶρος 16,400.

ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΟΙΚΟΓΥΡΑΣ.

Κατὰ πᾶσαν προίαν ἀρ' οὐ ἐνδοθεῖσι καὶ εὐτραπισθεῖσιν οἱ κοιμώμενοι ἐν θαλάμῳ, καὶ ἐξέλθουσι τούτου, πρέπει ἀμέσως ν' ἀνοίγῃται τὰ παράθυρα ἵνα εισέρχεται εἰς τὸν θαλάμον καθαρὸς ἀέρ καὶ ἀκυσθῆται ὁ ἐν τῷ θαλάμῳ· συνάμα νὰ ἐκτιθῆται ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον τὰ τῆς κλίνης καλύμματα, καὶ ν' ἀερίζονται αἱ στρώματι καὶ εἴτε διὰ σαρόβρον νὰ καθαρίζεται τὸ πάτωμα τοῦ θαλάμου.

Ἐν τῷ μεταξύ νὰ γίνονται φροντίς περί τοῦ μαγειροῦ. Ἢ κατὰ ταύτῃ τοῦ φαγητοῦ νὰ προτιμᾶται, ἵνα ἡ πρᾶξις παρατίθεται κατὰ τὴν ὁρισμένην ὥραν, καὶ μὴ βραδύνης, διότι ἡ τάξις τοῦ φαγητοῦ μεγάλως συντελεῖ πρὸς τὴν εὐπεψίαν καὶ εὐαρέθειαν. Ἄτυχως τοῖς ἀγνωστοῖσι τούτων, καὶ πρόβζοντι ἐνίοτε γίνονται δυσαρσεκίω

ἐπιβλαβὴν εἰς τὴν ὑγίαν διότι ἐν καιρῷ τραπέζης πρέπει νὰ ᾖται γὰθός μας καὶ χαρμῆς ἢ διατυμῶν.

Μέγα καὶ πολίτευμα προσὸν τῆς καλῆς οἰκοκυρίας ἐστὶ τὸ ἠμελιζῆν ποικίλα ἔργα πρέπει νὰ προτιμῶνται, καὶ νὰ γίνονται ἐγκλίως. Ἡ τάξις τῶν ἔργων διευκολύνει τὸν χρόνον, καὶ τὴν καλὴν ἐπιτέλειαν, καὶ παρέχει καιρὸν καὶ εἰς ἄλλα ἐπουσιώδη καὶ ἀναρτίωτον κατεπαύοντα ἔργα.

Ἡ καλὴ οἰκοκυρία δεῖται νὰ μὴ σπαταλᾷ τὸν χρόνον εἰς ματαιοπονίας. Ὅταν ἀποστέλλῃ τὸν ὑπὸντιν εἰς τὴν ἀγορὰν, δεῖται νὰ σημαίῃ πᾶν ἅτι χειρίζεται εἰς τὸ μαγαζεῖον, καὶ μὴ τὸν ἀποστέλλῃ ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πρόβλεψιν πρᾶγματός, τὴ ὅποιον ἰδύναται νὰ προβλέψῃ, ὅταν πραγματοποιήσῃ μετέθῃ, διότι οὕτω καταναλίσκεται ὁ χρόνος ματαίως, ὅστις εἶναι πολύτιμος. **Χρόνου φείδου** λέγει φράση τι εἶναι προτιμότερον νὰ ἐξοδεύῃ γρᾶμα ἐν ἀνάγκῃ παρὰ χρόνον.

Ἀτυχῶς τὴν προτίκασαν φαιδῶ τῷ χρόνῳ πλείστοι τῆν ἡμεροσῆσι. Διὰ τοῦτο πολλοὶ καὶ οἰκοδοσῶνται καὶ οἰκοδόσκονται οὐδὲν πρὸς τούτων προσέχοντες διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἀταξία καὶ αἱ συνέπειαι εἰς τούτων, αἵτινες εἰσὶν ἡ στέρησις προσκοῦσας φιλοκαλίως κλπ. ἡ στέρησις τοῦ ὕπνου ἕκαστον πάγμα ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ θέσεως κλπ.

ΦΥΤΩΝ ΠΛΕΚΤΗΡΙΚΟΝ

Ἐν Ἀρμενίᾳ ἀνεκαλύφθη φυτὸν ἔχον αὐτὸ γρᾶμα ἤλεκτρικῆς ἰδιότητος. Πειρῶμενός τις ὁ ἀποκόψῃ κλάονα ἐκ τοῦ ἕκνου τούτου, αἰσθάνεται κατὰ τὴν γῆρα τοιοῦτον κλονισμόν, ὡς ἂν ᾖτο πρὸς ἐπιπέσει ἤλεκτρικῆς μηχανῆς. Φυσικός τις ἄγγλος ἠθέλησε νὰ κατανοῇ τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπέσεως τῆς ἤλεκτρικότητος ταύτης. Ἐν φυτῷ τούτῳ εἶναι μικρὰς βελόνης τοῦ βελόνος, ἐπὶ τῆς ἑκπέσεως ἀπεχούσης ἀπέδοσαν, ἡ δὲ ἐπίδρασις αὐτῆς ἔστο ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀπόστασιν διότι ὅσοι ἐπιπέσει εἰς τὴν βελόνην πρὸς τὸν ἕκνον, τοσούτω αἰκινήσει αὐτὴ ἐγγίνοντο βραδέτερον ὅτε δὲ ἡ πηλὴ ἐπέθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν βελόνων τοῦ δαυδριλλίου, ἡ βελὸν ἤρχισεν νὰ περιστρέφεται προδόν.

Ὅθεν ἔχεται αὐτῶν ἡ ἕλκων μαγνητικῶν μεταλλῶν ἐπιπέσει

ἐπὶ τὴν βίαν τοῦ ἕκνου ἢ ἐκεί πλεονέκων ὥστε ἡ ἰδιότης αὐτῆς ἀναίει εἰς αὐτὴ τούτο τὸ φυτὸν.

Προσθετόν δὲ, ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ φαινομένου ποικίλει κατὰ τὰς ὁμᾶς τοῦ ἡμεροσῆσι. Ἐν γὰρ τῇ ἰδιότης αὐτῆς εἶναι ἀφανής ἐθάνει δὲ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν εἰς τὰς δύο μετὰ μεσημέριον. Ἀδύναται εἰς ταύτας ἡ δύναμις τῆς ἤλεκτρικότητος ἐν καιρῷ θεσπιδῶν, καὶ ἠκμᾶται, ἢ οὐτε πτηνῶν, οὕτε ἔντομον δύναται νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τοῦ ἤλεκτρικοῦ τούτου φυτοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἡ Ἐπίκουρος ἦτο μὲν Ἀθηναῖος τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ, ὅπου ἔπαυσε τὸν Νεοκλῆς εἰς μετὰ 2,000 ἡλικίας, τοὺς ὁποίους οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν ἐκεῖ ἐγεννήθη δὲ τὸ 341 π. Χ. καὶ ἐπὶ 6 ἐτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πλάτωνος. ἡλικίᾳ του λέγεται, ὅτι ἐναρτολεῖτο εἰς τὴν μαγαζικὴν τέχνην, καὶ οὐδ' Ἐπίκουρος τὴν ἐθοῖθαι, ὅταν ἦτο νέος.

Εἰς τὰς Ἀθήνας μετέβη δειματοκτῆτις, καὶ ἤρξατο νὰ σπουδάζῃ τὴν φιλοσοφίαν, εἰς τὴν ὅποιαν παιδιόθεν εἶχε πολλὴν κλίσιν. ἤρξατο δὲ τῆς σπουδᾶς του μετὰ τὰ συγγράμματα τοῦ Δημοκρίτου διέπεισε δὲ ἐν Ἀθήναις διόγρον μόνον καιρὸν, καὶ ἐκείθεν μετέβη εἰς κίονον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐν 32ον ἔτος τῆς ἡλικίας του μετέβη εἰς Ἀλυσιδίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λάμψακον, ὅπου ἐδίδασκε τέσσαρα ἔτη. Ἐκείθεν ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας τὸ 860 π. γ. ἐθεμέλιωσεν ἰδίαν σχολὴν, ἣτις ἐξ αὐτοῦ ἀνομήσθη Ἐπικουρῆσις, διάρκειαν δ' εἶπε πρὸς τὰ 36 ἔτη μέχρι τοῦ θανάτου του, συμβάντος ἑνεκα ἰσχυρῶς τὸ 72 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐοσούτω ἦτο ἡ φήμη του εἰς διδασκάλου, ὥστε δὲν εἶχε τόπον διὰ τοῦς πανταγῶθεν προσερχομένων νὰ τὸν ἀκούσῃσι.

Ἡ Ἐπίκουρος καὶ οἱ μαθηταὶ του ἔχον ὄμοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς σχολῆς ἐν ἀπαραμίλλῳ φιλίᾳ, προσβόμενοι μετὰ κρήθινον ἄροτον καὶ ὕλην, καὶ τὰς ἀποφῶροντες εἰς πάντα ἐπιθυμούντα νὰ συμπεθέξῃ αἰετῆς ταύτης προσφῆς.

Ἡ Ἐπίκουρος δὲν ἐνομιλοῦθη, διὰ νὰ δύνηται νὰ ἐξακολουθῇ τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας του ἄνευ διακοπῆς ἀποθανόντων ἀρχῆς τῆς οἰκίας του καὶ τὸν κῆπον εἰς τὸν μαθητὴν του Κοριεῖον, τὴν μεταμυσθῆ αὐτῷ ὡς αὐτῷ, καὶ τὰ ἀρχῆς εἰς τὸν διάδοχον. οὐ πρὸς ἀνατὸν ἀρχῆον.

Εἰς τὴν προσηλὴν ἐκλήθησαν τὸν Δημόκριτον, δοξάζων ὅτι τὴν Συμπαν συνίσταται ἐκ δύο μερών—ὄψεως καὶ χώρου ἢ κενοῦ, ἐν τῷ ὅποιον ἢ ὄλα κινεῖται. καὶ οὗτοι πᾶσι εἶδος ὄψεως δύνανται γὰρ ἀναλυθῆναι εἰς τὸν ἀρχικὸν μόνον τὸν ἀποκαταστασάμεν αὐτῶν, ὅστινας μονάδας εἶναι αἰετοῦ.

Αἱ μονάδες αὗται κινουμένην κατὰ τὴν φύσιν, κλίνουσι κατ' ἐπιπέδον πρὸς τὰ κάτω λατῶν συναλλοθῶσαι δὲ ἀπεπλάτην τὰ διακροῦσιν σώματα. τὰ ἀεροειδῆ πάντα ἐν τῷ αἴματι, καὶ τὰ ὅποια διακροῦσιν κατ' αἴματι καὶ γῆρας. κατὰ τὴν θέσιν ἢ τὰ άτομα ταῦτα ἔλαβον πρὸς ἐπιπέδον ἐν τῷ ἀρχικῆς αὐτῶν. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει γῆρας Ἀρχικῶν ὄψεως ἢ δὲ Ἐπίπεδος προσεπιπέδου γὰρ ἀποδοῖναι τοῦτο λέγον, ὅτι ἀπειροῦ ἐν τοῦ αἵματος οὐδὲν δύνανται γὰρ προέλθῃ, ὅς δὲν δύνανται γὰρ ἀναλυθῆναι ἐντελεῖς καὶ ἐκμεταλλεῖσθαι. ἔχει Ἀρχικῶν δὲν δύνανται γὰρ ἀναλυθῆναι.

Ἡ κοινότης αὐτῶν ἀποκαταστασάμεν καὶ ὅσον δὲν ἀναλυθῆναι τίς κατ' αἴματι ἀναλυθῆναι ἢ κατὰ ὄψεως προσεπιπέδου ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἐπιπέδου καὶ ὄψεως καὶ αἵματος, καὶ ὅτι ἐπιπέδου τῷ ἐν καὶ ἀποκαταστασάμεν τὸ ἄλλο ἢ Ἐπίπεδος ἀποκαταστασάμεν, ὅτι εἶναι γῆρας τῷ ἀνθρώπου ἢ ἀποκαταστασάμεν ἢ ἀποκαταστασάμεν τῷ ἄλλο τῷ αἵματι τῷ αἵματι βελήθη, καὶ γὰρ ἀποκαταστασάμεν κατὰ τὴν φύσιν τοῦ κατ' αἴματι, ἐκλίβουσι πᾶσι ἔχει αἵματι πρὸς τὴν ἀποκαταστασάμεν ἢ πρὸς τὸν πᾶνον καὶ. ἔδοξα γὰρ προσεπιπέδου αἵματι αἵματι ἀποκαταστασάμεν γὰρ ἐπιπέδου καὶ, αἱ δὲ κατὰ τὴν γῆρας ἀποκαταστασάμεν.

Αἱ κατὰ τὸν Ἐπίπεδος κατὰ τὴν φύσιν ἔσαν, ὅτι κατὰ τὴν φύσιν ἀποκαταστασάμεν ἀρχικῶν, καὶ ἀποκαταστασάμεν, ὅτι αἱ θεοὶ οὐδὲν αἵματι ἀποκαταστασάμεν προσεπιπέδου τῷ Κόσμῳ, ἀποκαταστασάμεν δὲ μόνον τῷ ὑπερῷ τῶν, ἔνα ἀποκαταστασάμεν πρὸς τὴν ἀποκαταστασάμεν τοῦ ἄλλου, ἀποκαταστασάμεν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ, οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τῷ φύσιν αἵματι ὄψεως μέρη, εἴτε μονάδες.

Ἄλλ' ὄψεως ἢ Ἐπίπεδος ἔδοξα γὰρ, ὅτι ὑπερῷ θεοὶ—ὅτι αἱ θεοὶ φύσιν ἔσαν ἐν μεγάλῃ ἐπιπέδου, ἀποκαταστασάμεν εἰς τὸν αἴματι καὶ ὄψεως προσεπιπέδου εἰς τὸν ἀποκαταστασάμεν διὰ τὸν ἀποκαταστασάμεν μέσων—ὅτι ἄποκαταστασάμεν καὶ ὄψεως ἀποκαταστασάμεν, ζῶντες ἐν κατὰ τὴν φύσιν ἢ κατὰ τὴν ἀποκαταστασάμεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῷ Κόσμῳ.

Ἐπίπεδος δὲ κατὰ τὴν ἀποκαταστασάμεν, ὅτι ἀποκαταστασάμεν γὰρ ἀποκαταστασάμεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀποκαταστασάμεν τῷ αἵματι καὶ ὄψεως καλόν, ὅτι κατὰ τὴν φύσιν ἢ ἀποκαταστασάμεν τῷ ἀνθρώπου. Ὁ θεοὶ γὰρ μὴ ἀποκαταστασάμεν ἀποκαταστασάμεν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀποκαταστασάμεν τὸ ἴσον βελήθη ἀποκαταστασάμεν τῷ αἵματι καὶ τῷ αἵματι τῷ ἀποκαταστασάμεν ἀποκαταστασάμεν ἀποκαταστασάμεν.